

juttuētada. — Reinowadder teadis, kus ühhes nõu-
 kas talloperres tappetud nuumsiiga warnas rippus.
 Mõni teine olles nisugguse magusa sutäie üksi õn-
 nels wõtnud, agga miino lel mõtles teisti, ruttas
 hundile, räkis luggu tõt möda ja läksid siis lahheeste
 sagile, kui enne sedda kaupa teinud, kasso ning lahjo
 issekestis ühhewõrra jäggada. Reinowadder ei põl-
 gand waewa, pugges äddaga pissikesest afna august
 siise ja wiiskas nuum-sea wälja hundi kätte. Dne-
 tumal kombel ollid koerad liggidal, tõmbasid rebbase
 aiso ninasse, nufisid kunni tedda ülles leidfid ja
 sassifid mehhieste kassoka armetumast ärra. Waewalt
 ja sure walloga peasis wiimaks lel werrise kassokaga
 waenlaste käest lahti, ruttas Kriimsilma ülles otsima,
 kaebas alledast oma willetsust ja küsis, kus ta sagi-
 ossa piddi ollema? Hunt kostis, ambid irwitades:
 „Siino nokka tarwis, wennite, ollen kõige kallima
 tütki tallele pannud. Tulle, wõtta ossa kässile ja
 noffi raswa küllest mahha, siis unustad waewa ja
 werrise kassoka.“ Mõnda rätides tõi ta offatülki
 wälja. Küllap nüüd arwate, et üks nuumsea tag-
 gamine lintš ehl effimene sapsotük, wai raswane
 seljatük lüllidega ehl kõige wähhemalt mõned mag-
 gusad külleluukesed Reinowadderile ossaks said?
 Nimetud tütkidest ei olnud einetki nähha! Look,
 misga perremees sea jalgopiddi warna ripputanud,
 olli mo lellele ossaks jänud; terve nuumsea, luie ja
 loimaraga tütkis olli waña, kallis, tru, aus Kriim-
 silm-issand üksi nahka pannud, ja näitas wälja kui

tiine loin. Reinowadder ei sanud wiha ning meeles-
 aiguse pärrast mitte sõna suust wälja. — Suur,
 aus kuniingas ja üllemad riigi-issandad, teie wõite
 issekestis õigust möda arwata, mis nisuggune sõbruse-
 tütkite wäärt on. Jah, auwäärt kuniinglik issand ja
 üllemwallitseja! tuhhat nisuggusi kelmitütkisi on hunt
 miino sellele teinud, ja kui Reinowadder isse siin seisaks,
 wõiks ta toffinade kaupa neid illestunništada ja par-
 remine enda eest kosta, kui miina. — Agga mis pean
 ma Kriimsilma albi pöratse kaebamiste peale kostma?
 Teie ollete teina jutto kuulnud ja wõite ni hästi ärra-
 mõista kui miina, et se üks üsna jampsi-lorri olli.
 Ja kui noremal põlwel Reinowadder tõeste mõne
 korra Kriimsilma norikule sõbrust on näitand, siis
 teame selgeste, et emand sedda ial pahhaks ei olle
 pannud, weel wähhemine mehhele ädda kaebanud.
 Olles hunt pissut targem, siis wõttaks ta parremine
 jähherdusi õrnaid juhtumisi kinni katta kui teistele
 naeruks illestunništada! Jäñesse ennemuistene jut-
 tufe lialte on üks selge naero-assi! Wai kas kool-
 meistril ei olle wolli kolilast karristada, kui laps
 targalt õppetust tähhel ei panne ja loowiisi teisti
 laulab, kudda õppetati? Poissikesed peawad irmo ja
 karristust sama kui koerustikko- ning kelmi-tööd tewad;
 muido ei saaks nad ellopäiwil õppetust wasto wõtma.
 Jäñes olles parremine su piddand kinni pahema kui
 waña lorrisewa tädidi kombel siin tühja affas tõnnima.
 Nüüd tulles Pitsi luggu meil kässile! W ehkile kaebab,